

***Konservativa
Förbundet***

10 år

“Ni finnas, jag vet det, ni finnas
fast skingrade, spridda och få
där de mörkaste skuggorna spinnas
och de brantaste stigarna gå.”

- Till slagna vapenbröder, Bertel Gripenberg

Förord

Förevarande jubileumsskrift innehåller en redogörelse av Konservativa Förbundets historia, från det att föreningen grundades år 2011 tills idag. Jubileumsskriften har sammanställts av medlemmar i Konservativa Förbundet som varit med under förbundets historia, med stilistisk hjälp av nuvarande medlemmar utan sådan erfarenhet.

Texten gör inga anspråk på att vara någon fullständig historisk genomgång, utan lyfter i stället fram de tilldragelser, erfarenheter och minnen som är av störst värde både för enskilda som vill fördjupa sin förståelse av förbundets historia, och för förbundets medlemmar i framtida strävanden.

Konservativa organisationer som på relevanta sätt föregått Konservativa Förbundet avhandlas i korthet, tillsammans med en förklaring av grundarnas tankegångar när förbundet skapades. Därefter redogör texten för organisationens historia i kronologisk ordning, från grundandet 2011 till inträdet av 2019 års generation.

Konservativa Förbundet är en förhållandevis ung aktör i svensk politik, men – vilket också kommer att framgå i det följande – dess anor och rötter är djupa. Att vårda minnet av forna ansträngningar, nederlag och segrar är en kärnuppgift för alla konservativt sinnade, och det är förbundets förhoppning att detta jubileumsfirande bidrar till att uppnå detta mål.

Den svenska konservatismens historia

Begreppen höger och vänster härrör, vilket de flesta minns från samhällskunskapen, från franska revolutionen. I nationalförsamlingen satt de konservativt, monarkistiskt sinnade till höger, medan de mer radikala jakobinerna satt till vänster. Ursprungligen träffade begreppet "högern" med andra ord endast politiska rörelser med tydligt konservativa drag eller böjelser.

Undan för undan har dock begreppet utvidgats, och idag inbegriper ordet "höger" såväl klassiskt liberala som djupt konservativa rörelser. Denna sammanblandning av två fundamentalt olika ideologier är i åtskilliga avseenden olycklig, men har fått sådant fäste i det allmänna medvetandet att den knappast är möjlig att utrota.

Likt konservatismen i allmänhet har svensk konservatism anor från franska revolutionen, och var under 1800-talet jämte liberalismen den dominerande kraften i landets politiska liv. Traditionellt har Moderaterna varit urtypen av "det konservativa partiet" i svensk politik, en titel som följt med närmast sedan förra sekelskiftet, då rörelsen mycket riktigt var utpräglad konservativ. På 1970-talet introducerade dock Gösta Bohman en trevande liberalkonservatism med inspiration från Thatcher och Reagan, vilken i sin tur följdes av en nyliberal epok i Moderaterna under 1980-talet. Därefter har liberala och konservativa krafter i partiet kämpat om makten, mestadels med olyckliga resultat för den konservativa falangen. Mest extrem var liberalismens dominans under Reinfeldt-eran, varunder Moderaterna övergav konservatismen. Sedermera har dock de konservativa krafterna återerövat något av sin forna ställning.

Sin äldsta inspiration kan Konservativa Förbundet spåra till omvälvningarna under Moderaternas nyliberala period. Under 1970- och 1980-talet fanns nämligen en sammanslutning vid namn Konservativt Idéforum. Inom Moderata Ungdomsförbundet genomfördes i början av 1980-talet en systematisk utrensning av konservativa, vilket medförde att Konservativt Idéforum sakta men säkert försvann i svallvågorna. Framåt mitten av 1990-talet grundades Konservativa Sällskapet av en handfull konservativa ledarskribenter på landsortstidningar med kopplingar till Studentföreningen Heimdal i Uppsala. Konservativa Sällskapet arrangerade föreläsningar och gav ut tidskriften Contextus under tre års tid, en tryckt tidskrift med högkvalitativa artiklar helt och hållet ägnade åt konservatismen.

Sedermera startade Samtidsmagasinet Salt vid millennieskiftet, en populärpolitisk tidskrift med konservativt anslag i de första numren, och flera respekterade skribenter från Contextus lät publicera sig i Salt. Glädjen över en nyuppstånden konservativ kvalitetstidskrift blev dock kortlivad; efter ett par nummer började det publiceras radikala och icke-konservativa artiklar. Väntat

nog innebar det ett stålbad i media för den redan marginaliserade svenska konservativa rörelsen.

Denna incident, bland andra erfarenheter, gjorde att de flesta som var konservativa under många år framöver inte vågade lita på nya, unga personer som ville initiera projekt som samlade konservativa. Rädslan för att upprepa gamla misstag i ny tappning var större än förhoppningen att kunna nå förnyade segrar.

Kring millennieskiftet startade Charlie Weimers tillsammans med andra det konservativa nätverket Engelbrekt, som i första hand existerade som ett öppet webbforum. Att Engelbrekt hade ett idéprogram var i sig problematiskt för Kristdemokraterna, och en olycklig formulering i programmet jämte faktumet att för moderatorerna okända nazister skrev anonymt i webbforumet, ledde till ännu en mediaskandal.

Skandalerna som drabbade Salt och Engelbrekt gjorde att det omkring millennieskiftet var otroligt svårt att vara öppet konservativ inom Moderaterna och Kristdemokraterna – de som kallade sig konservativa blev genom *guilt by association* sammanbundna med nazism. Det var i denna veva Jakob Söderbaum började att bygga det som år 2002 blev Konservativt Forum.

Konservativt Forum kom att utgöra ett nytt digitalt forum där konservativa kunde mötas för intellektuella meningsutbyten men där säkerhetsåtgärder, som saknades hos nätverket Engelbrekt, var betydligt mer påtagliga. Konservativt Forum var således ett nätverk snarare än organisation – poängen var uttryckligen att undvika terminologin "medlemskap" så att ett engagemang i nätverket inte riskerade få konsekvenser för personer engagerade i MUF, KDU eller från arbetsgivare i allmänhet. Konservativt Forum var emellertid inte enbart ett digitalt forum, utan anordna även fysiska sommarkonferenser i Föreningen Heimdals lokaler i Uppsala med ibland närmare 50 deltagare från hela Sverige. Forumet blev en aktör bakom kulisserna som bidrog till att omvandla KDU från ett rödgrönt förbund, till ett regelrätt konservativt sådant med Charlie Weimers som förbundsordförande och Ebba Busch som vice.

Två av KF:s grundare presenterar förbundet på Konservativt Forums 10-årsjubileum i Uppsala 2012

Så småningom beslutade sig ett flertal aktiva inom Konservativt Forum för att starta Tradition & Fason, en konservativ nättidskrift som under tre års tid publicerade tusentals artiklar inom allehanda konservativa ämnen. Det var också medlemmar från Konservativt Forum som bildade Förenade Monarkister, avsedd som ett försök att ge unga konservativa den plattform i media som de annars förnekades.

Framåt 2012 hade Konservativt Forum, Tradition & Fason och Förenade Monarkister insomnat eftersom de före detta studenterna som drivit projekten hade gått vidare till att fokusera på karriär, familj och ett liv bortom politiken. Det vakuum som uppstod för intellektuell konservatism i Sverige efter denna period, utgjorde den mylla vari fröet till Konservativa Förbundet såddes.

Förbundets grundande

Likt de flesta politiska rörelser, uppstod Konservativa Förbundet i en tämligen särpräglad samhällsanda och miljö. Det är en utmaning att fånga något så svårdefinierat som ett debattklimat och en tidsanda, men det är samtidigt avgörande för att på riktigt begripa varför KF:s första medlemmar grundade förbundet, och i förlängningen varför KF blev en kraft att räkna med i svensk studentpolitik.

Som tidigare nämnts förlorade konservatismen sitt fotfäste i Moderaterna under Reinfeldts ledarskap. Utöver detta bakslag, styrdes Kristdemokraterna ännu av en starkt frikyrklig och vänsterliberal falang, som endast i vissa smärre frågor delade konservativa värderingar. De konservativt sinnade var spridda, skingrade och dessutom splittrade mellan olika potentiella strategier.

Den konservativa ideologin hade följaktligen en svag ställning i Sverige i början av 10-talet. Förbundets grundare upptäckte konservatismen på hemsidan Tradition & Fason under hösten 2010, snarare än i en tidning eller ett parti. På sociala medier diskuterades möjligheterna att organisera en riktig konservativ rörelse. Så småningom flyttade diskussionerna till ett privat forum där ett fåtal nyckelfigurer utkristalliserades. Diskussionerna fortsatte under första halvan av 2011 fram till att det första fysiska mötet ägde rum sommaren 2011 på Konditori Kungstornet i centrala Stockholm. Valet av Konditori Kungstornet var ingen slump; Förenade Monarkister och Konservativt Forum hade stark anknytning till platsen, varför det rörde sig om en symboliskt betydelsefull lokal.

Före Reinfeldt-eran var konservatismen i Sverige i allt väsentligt koncentrerad till de tidigare beskrivna nätforumen och personer med direkt eller indirekt anknytning dit i MUF, KDU och Föreningen Heimdal. Dessa forums kärngrupp var noggrant informerade om de politiker och partitjänstemän som betraktade sig vara konservativa och/eller i princip var konservativa. Den svenska konservatismen på denna tid var i många avseenden en undergroundrörelse. När Mörkblått värn, sedermera Unga Konservativa Moderater, drog igång som ett konservativt nätverk inom MUF möttes det först med tystnad och avståndstagande för att senare i praktiken tvångsupplösas av dåvarande förbundsordförande Niklas Wykman.

Charlie Weimers som vid den tiden var medlem i KDU hade ett starkt och välorganiserat konservativt nätverk kring sig i KDU. Han förlorade valet till förbundsordförande 2005 med tre rösters övervikt, men blev sedan vald till förbundsordförande 2008. De nämnda konservativa nätverken utgjorde en kraft som utövade inflytande i MUF och KDU, och organiserade konservativa som ville aktivera sig för konservatismen inom dessa förbund. Det odlades även kontakter med likasinnade organisationer som Konservativa Sällskapet och Konservativt Idéforum.

När Reinfeldt-eran kom kritiserades Alliansregeringen flitigt för att bedriva en i vissa fall till och med anti-konservativ politik. Samtidigt glödde debatten i diverse forum - såväl stängda som offentliga, och det var genom detta som en handfull personer fann varandra i en gemensam strävan att bilda ett politiskt förbund. Till skillnad från vid Konservativt Forums grundande tio år tidigare rådde det en konsensus om att tiden var mogen för en formell organisation, snarare än informella nätverk. De skäl som tidigare utgjort skäl till försiktighetsåtgärder uppfattades inte längre vara aktuella. Så det bestämdes att Konservativa Förbundet skulle grundas, med Förenade Monarkisters stadgar som förlaga. Under resten av 2011 hölls möten för att diskutera förbundets syfte, namn och hur organisationen skulle vara uppbyggd.

Under dessa möten utkristalliserades idén om förbundets syfte: att främja konservatismen i Sverige, där konservatism definieras som den ideologi Edmund Burke inspirerade med sitt verk "Reflektioner om franska revolutionen". Detta skulle göras genom att vara ett partipolitiskt obundet diskussionsforum utan officiella ståndpunkter där diskussioner kunde flöda fritt, om än under kontrollerade former för att upprätthålla en hög intellektuell nivå. Konservativa Förbundets bildandemöte ägde rum på Gustav Adolfsdagen den 6 november 2011 i Stockholm.

Fas 1: Förbundets tidiga historia 2012 – 2015

Tidigt under 2012 beslutade styrelsen att förbundet skulle utarbeta ett idédokument, där förbundets övergripande åsikter och tankar lyfts fram. Utöver idédokumentet diskuterades hur förbundet kunde göra avtryck i den allmänna debatten. Idéerna kretsade kring debattartiklar samt flygbladsutdelning och fysisk närvaro i samhället. Slutligen var även förbundets rekryteringsförfarande föremål för diskussion. Det rådde konsensus att förbundet behövde skapa en rekryteringsprocess som tillät noggrann kontroll av nya medlemmar samt skribenter och moderatorer till ett eventuellt medlemsforum, så att förbundet inte skulle fyllas upp av olämpliga medlemmar. De tidigare erfarenheterna från äldre konservativa nätverk innebar att risken för infiltration påverkade fortfarande tankegångarna.

Förbundets verksamhet under det första året bestod främst av att anordna diskussionsträffar om konservatism. Träffarna skedde den sista torsdagen varje månad och inleddes med att träffas på Konditori Kungstornet i Stockholm för att sedan fortsätta med mat och dryck på puben Galway's. Detta var förbundets främsta aktivitet och en tradition förbundet med ett fåtal undantag höll ända fram till våren 2019. Inledningsvis bestod träffarna endast av grundarna, men så småningom anslöt fler medlemmar som kom att engagera sig i förbundet. Under 2012 fick förbundet sin första lokalförening i Stockholm, vars ordförande var Karl Gustel Wärnberg. Dessutom publicerades nya inlägg på förbundets blogg regelbundet av förbundsstyrelsen.

2013 började lovande med att Christian Delhage blev medlem i Konservativa Förbundet, för att senare samma vår bli invald i förbundsstyrelsen. Så småningom blev han förbundsordförande under flera års tid. Utöver Delhage anslöt sig Fredrik Rydén, som skulle ingå i valberedningen fram till årsstämman 2020.

Inför årsstämman diskuterade Söderbaum och förbundsstyrelsen hur verksamhetsutvecklingen skulle se ut. Eftersom både den blogg och det diskussionsforum som fanns var online och hade börjat spridas inom konservativa kretsar var det dags att göra förbundet attraktivt för utomstående. För att göra detta behövde förbundsstyrelsen fokusera på att hålla en hög kvalitet och vara innovativa för att vidareutveckla plattformen. Ytterligare ett framstående diskussionsämne var förbundets hållning till Sverigedemokraterna. Det fanns inga officiella ställningstaganden, men inställningen till partiet bland förbundets medlemmar var diffus, som då genomgick en ideologisk resa för att bli ett renodlat konservativt parti.

Årsstämman 2013 innebar en utökning i styrelsen då bland annat Christian Delhage valdes in i styrelsen. Verksamhetsplanen för det nästkommande

verksamhetsåret hade två fokusområden: förbundets digitala närvaro och bildandet av nya lokalföreningar. De nya lokalföreningarnas roll i förbundet skulle vara att organisera lokala evenemang som talarkvällar samt ta en aktiv roll i medlemsrekrytering.

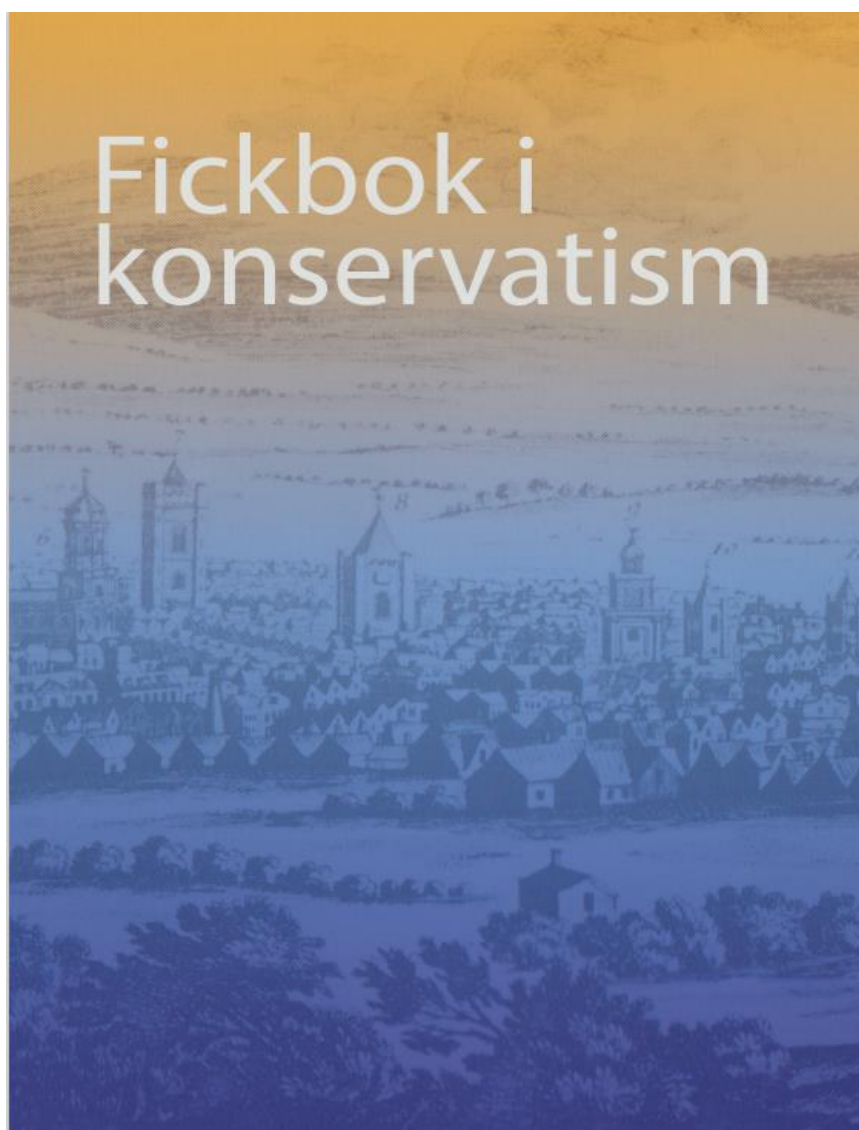
2013 var även året då förbundets första logga skapades. Under diskussioner om loggan framfördes önskemål om att loggan skulle representera konservatismens värderingar som familj och samhällsgemenskap över generationerna:

KONSERVATIVA FÖRBUNDET

Förbundet fick även en marknadsgrupp, vars uppdrag var att marknadsföra förbundet och spåna nya idéer på aktiviteter. Målgrupperna inkluderade medlemmar i MUF, KDU, partipolitiskt obundna konservativa och i viss mån klassiska liberaler, Buchanan-inspirerade paleokonservativa och libertarianer. Marknadsgruppen diskuterade även hur förbundets grafiska presentation och kommunikation skulle gå hand i hand med förbundets värderingar.

Fikakvällarna fortsatte i vanlig ordning den sista torsdagen varje månad, men förbundsstyrelsen ville göra mer och diskuterade därför olika förslag för att utöka förbundets aktivitet. Ett förslag som vann gehör var att skriva en fickbok i konservatism med syfte att ge en snabb och lättförståelig överblick om ideologins grunder, olika inriktningar inom konservatism samt konkreta konservativa synpunkter på en rad frågor som utrikespolitik, statskick och försvar. Förbundsstyrelsen utarbetade fickboken tillsammans, som färdigställdes framåt slutet av året. Omslaget pryds av en målning av Dublin så som det såg ut under Edmund Burkes liv. Boken delades ut gratis till samtliga medlemmar i förbundet:

Verksamhetsåret 2014 inleddes genom att en kårörening grundades på Stockholms Universitet. Efter att kåröreningen officiellt godkänts hade den nu tillgång till lokaler för aktiviteter. Inför förbundsstämman 2014 bestämdes det att stämman därför skulle hållas i en av universitetets lokaler. Under stämman gavs föregående års styrelse förnyat förtroende, och kvällen avslutades med mat och dryck på Galways, förbundets vanliga tillhåll.

Jacob Söderbaum presenterar valberedningens förslag på stämman 2014

Christian Delhage och Fredrik Rydén tillsammans med Rickard Blomstrand

En delegation bestående av medlemmar ur förbundet deltog även som representanter vid The Vanenburg Meeting i Warszawa, Polen. Vanenburg-mötet är en årlig konferens där intellektuella konservativa från över 25 länder på alla kontinenter träffas. Konservativa Förbundet presenterade sig för övriga deltagare, och höll en "country report" om det rådande tillståndet för konservatismen i Sverige.

Bild tagen från The Vanenburg Meeting i Warszawa

2014 skulle bli året då förbundet fick lämna Konditori Kungstornet, eftersom fiket stängde sina dörrar den 2014-04-29. Förbundet beklagade detta, men övergick utan större problem till att hålla fikakvällarna på Konditori Sturekatten. Sturekatten skulle bli förbundets tillhåll för fikakvällar fram till våren 2019, och därefter en mötesplats för förbundsstyrelsen. Fikakvällarna med efterföljande pubbesök fortsatte under resten av året, oftast med en handfull besökare per gång. För första gången anordnade förbundet även en talarkväll. Johan Lundberg bjöds in för att tala om sin bok "Ljusets fiender". Vid 2015 års förbundsstämma blev Christian Delhage vald till ny förbundsordförande, och kom att förbli så till och med verksamhetsåret 2018.

Verksamhetsplanen för 2015–2016 var enkel: förbundet skulle fortsätta med de månatliga torsdagsträffarna, arrangera studiebesök, återuppliva forumet och arbeta för att bilda nya lokalföreningar. Månadsträffarna fortsatte under 2015 men var inte längre de enda aktiviteterna förbundet ägnade sig åt.

Fas 2: 2016 - 2018 Stagnation och Nedläggningshot

Under 2016 fortsatte förbundets månatliga träffar som vanligt. För första gången anordnades ett evenemang med en annan organisation, när Timbro och Konservativa Förbundet hade en gemensam talarkväll med Lars Anders Johansson i tankesmedjans lokaler. Förbundet var mer aktivt på sociala medier än tidigare år, men fortsatte annars som vanligt. Dock hade aktiviteten börjat stagnera på grund av en avsaknad av nya aktiviteter och mål, vilket skulle vara det första steget i ledet mot beslutet att rösta för att lägga ner förbundet två år senare.

Resonemanget var att träffarna var stimulerande, men att det inte behövdes ett officiellt förbund för att anordna dem. Dessutom fanns ingen ny generation medlemmar som kunde ta över i den händelse att den dåvarande styrelsen lämnade. Förbundets evenemang besöktes regelbundet av en handfull återkommande medlemmar, men tillväxten hade stannat av och det var tydligt att förbundet i dess dåvarande form inte skulle växa mer. I stället för att låta förbundet sakta tappa medlemmar tills endast två eller tre medlemmar återstod, ansåg förbundsstyrelsen det vara bättre att avsluta det på sina egna villkor. Frågan togs upp med förbundets medlemmar för att sedan landa i ett enande om förbundets nedläggning.

Verksamhetsåret liknade de två föregående åren, om än med färre träffar. Nu skedde inte träffarna längre varje månad, det kunde ibland gå månader utan en träff. Stämman ägde rum på Östermalms föreningsråd i mars där förslaget att lägga ner förbundet röstades igenom och en ny styrelse valdes. Förbundets stadgar krävde nämligen att beslut om nedläggning fattas genom att förslaget antas av två stämmor i rad. Delhage stannade kvar som ordförande medan resten av styrelsen avgick.

Senare under 2018 såddes fröet till det nya Konservativa Förbundet när Julian Kroon och Daniel Lantz besökte en av förbundets månadsträffar.

Fas 3: 2019 års generation gör sitt inträde

Under år 2019 tog förbundets öde en rask vändning. Julian Kroon delade nämligen inte uppfattningen att förbundet var moget för avlivning, utan ansåg tvärtom att det fanns stor potential för tillväxt. Valberedningen, som då bestod av Jakob Söderbaum och Fredrik Rydén, intervjuade Julian Kroon, och fann att han var värd att satsa på som ett sista försök. Följaktligen föreslog valberedningen honom till ordförande, och det föregående verksamhetsårets beslut att lägga ned förbundet fullföljdes aldrig.

Stämman 2019 ägde rum den 2019-03-30 i Sveriges riksdag och i den nya styrelsen blev Julian Kroon vald till förbundsordförande. Denna styrelse behövde bytas framåt sommaren, eftersom flera ledamöter avgick på grund av personliga skäl. Den 2019-06-02 ägde en extrainsatt stämma rum i Landstingshuset i Stockholm, där Julian Kroon förblev ordförande och Vladimir Jezdic valdes in i styrelsen.

Dessa utgjorde tillsammans 2019 års män, vars ingripande innebar att den gamla, intimt vänskapliga versionen av Konservativa Förbundet definitivt gick i graven, men också att förbundet tog en ny riktning och blev en kraft att räkna med i svensk politik. Efter sommaren 2019 gick förbundet in i en expansiv utvecklingsfas, som skulle visa sig vara utomordentligt lyckad.

Efter att 2019 års generation gjort sitt inträde i styrelsen påbörjade de snabbt arbetet med att expandera verksamheten. Under andra halvan av 2019 slutade förbundet ordna regelbundna medlemsträffar den sista torsdagen varje månad, varefter fokus i stället övergick till att organisera talarkvällar. Konditori Sturekatten byttes ut mot det mer fashionabla Restaurang Storstad i centrala Stockholm:

Mattias Karlsson konfronterar Benjamin Dousa i samband med en talarkväll

Restaurangen skulle vara förbundets tillhåll för flera av de kommande talarkvällarna. Under hösten hölls presentationer av Carl Johan Ljungberg, Arvid Hallén, Martin Hallander, Tobias Andersson, Benjamin Dousa, Jakob Söderbaum och Malcolm Kyeyune. Undan för undan växte antalet åskådare, och till slut drog förbundets träffar så pass många åhörare att restaurangens lokaler blev för små. En ny lokal var därför av nöden. Valet föll på Copperfield's vid Fridhemsplan. Den första talarkvällen i de nya lokalerna gästades av Tino Sanandaji som föreläste inför över 100 åskådare.

2019 blev förbundets mest framgångsrika år någonsin. Organisationen fick nytt liv i och med höstens välbesökta talarkvällar och många nya medlemsföreningar etablerades. De presenteras i nedanstående lista tillsammans med deras första ordförande:

Stockholm (åter grundat)	- Vladimir Jezdic
Uppsala	- Henric Colliander
Västra Götaland	- Adrian Suvén
Halland	- Emanuel Berenett
Stockholms universitet (åter grundat)	- Johanna Strömstedt
Kungliga Tekniska Högskolan	- Hanna Ahnfelt Grubb
Handelshögskolan	- Karl Wallén
Karolinska Institutet	- Olivia Andersson
Försvarshögskolan	- Adam Ahlenblom

Under hösten diskuterades förbundets nya riktning inom förbundsstyrelsen. Julian Kroon argumenterade för att förbundet behövde lägga större fokus på expansion samt sänka tröskeln för medlemskap. Konkret innebar det ett slopande av medlemsavgiften och att förbundsstyrelsen inte längre behövde individuellt godkänna alla nya medlemsansökningar enligt stadgarna.

Efter diskussioner inom förbundsstyrelsen nåddes till slut konsensus om att framlägga det som en proposition till förbundsstämman. Utöver detta föreslogs nya stadgar som var i linje med förbundets nästa fas. Förslagen skapade en långdragen debatt mellan Kroon och Söderbaum. Söderbaum argumenterade att ett konservativt förbund med en expansiv ambition riskerade att misslyckas sett till historiska konservativa nederlag. Detta hörsammades dock inte, och propositionerna bifölls.

Tankar om förbundets tidiga faser

Vid det här laget i tidslinjen har Konservativa Förbundet gått in i en ny fas. Flera i det gamla gardet skulle förbli medlemmar, men organisationen, energin, attityden och formen för organisationen var radikalt annorlunda. Det är därför värt tiden att kort reflektera över förbundets första år, för att utröna varför de slutade som de gjorde.

En kort sammanfattning är att förbundet fick en hyfsad begynnelse och hade en liten men lojal medlembas; problemet var att tillväxten slutade där. Anledningarna därtill var i sammandrag tre: förbundet grundades vid fel tidpunkt, de flesta medlemmar var inte aktiva i andra politiska sammanhang, och förbundsstyrelsens arbete var inte tillräckligt strukturerat.

Konservatismen var inte särskilt populär eller trendig 2011. Detta ändrades inte förrän slutet av 2010-talet, vilket gjorde rekrytering av nya medlemmar till ett stort problem; en sådan utmaning går icke desto mindre att övervinna med ett tillräckligt stort nätverk av politiskt intresserade bekanta. För att lösa bekymret hade förbundet behövt arbeta aktivt med att nå ut till nya medlemmar med till exempel sociala medier, debattartiklar, publikationer och talarkvällar. Detta kräver dock en tydlig arbetsfördelning och ett strukturerat arbete, vilket aldrig fanns eller gjordes. Styrelsemöten skedde sporadiskt och oftast fanns ingen uppföljning på idéer eller förslag, vilket ledde till att de inte genomfördes. Sammanfattningsvis grundades förbundet i en svår tid för konservatismen, men sedermera kunde 2019 års generation komma in i ett skede då tidsandan var mer fruktbar.

Fas 4: 2020 års konsolidering

Efter en mycket stark avslutning på 2019 fanns en välgrundad optimism inför 2020. Meningsskiljaktigheterna mellan valberedningen och styrelseordföranden kring valberedningens roll kvarstod, vilket ledde till att valberedningen avgick; valberedningen deltog dock på stämman 2020, och stämningen var trots tidvis intensiva ordstrider god. Stämman ägde rum i Stockholms landstingshus den 2020-01-18, och under stämman presenterade styrelsen de nya stadgeförslagen, som symboliserade förbundets nya identitet, och vann enhälligt bifall.

De nya stadgarna kunde dock inte omedelbart träda i kraft, eftersom förbundets stadgar föreskrev att beslut om stadgeändring krävde två på varandra följande stämmors bifall. Den nya styrelsen med suppleanter valdes enhälligt. Presidiet bestod av Julian Kroon som förbundsordförande, Ludvig Eriksson som första vice ordförande och Emanuel Berenett som andre vice ordförande. Till styrelseledamöter valdes Vladimir Jezdic, Jonas Arani och Klara Rakic. Suppleanterna blev Karl Wallén, Andreas Moilanen och Andreas Palmlov. Under året adjungerades även Olivia Andersson, Johannes Norrman och Alexander Albo in i styrelsen.

Bild från Julian Kroons anförande vid förbundsstämman

Från vänster ovan: Sebastian Bergström, Andreas Palmlöv, Andreas Moilanen, Jonas Arani. Från vänster nedan: Vladimir Jezdic, Ludvig Eriksson, Julian Kroon, Klara Rakic och Emanuel Berenett

Stämman följdes av förbundets första formella sittning. Därefter påbörjades arbetet med att planera resten av verksamhetsåret. Det fanns fortfarande mycket arbete kvar med att bilda nya lokalföreningar, fortsätta anordna talarkvällar samt bygga upp en stark organisation som håller över tid.

Efter att under flera år ha saknat en egen lokal, fick förbundet sitt första officiella tillhåll på Katarinavägen 19 i Stockholm. Detta medförde en stor förändring i förbundets sätt att arbeta internt och möjliggjorde strukturerade möten inom organisationen. Inledningsvis ägde styrelsemöten sålunda rum varannan vecka med stående punkter på dagordningen, vilket sedermera ändrades till ett möte i månaden. De stående punkterna på dagordningen var avstämningar från de olika utskotten i förbundet, varefter inkomna diskussions- och beslutspunkter diskuterades. Utöver de regelbundna styrelsesammankomsterna hade förbundsstyrelsen även sina tre första styrelsekonferenser under verksamhetsåret. Den första ägde rum under våren i Stockholms landstingshus, den andra under sommaren i Halmstad, och den sista i förbundets då nya lokal på Katarinavägen i Stockholm.

Andreas Palmlöv, som antog rollen som internationell sekreterare, arbetade fram förbundets första officiella internationella samarbete, och hösten 2020 slöt förbundet ett samarbetsavtal med New York Young Republicans. En organisation som är den största och äldsta bland Young Republican förbunden.

Studentföreningarna och distrikten i korthet

Under verksamhetsåret grundades flera distrikt och universitetsföreningar över hela landet. Föreningar grundades för Skåne, Linköping, Jönköping, Kalmar, Lunds universitet, Campus Flemingsberg och Göteborgs Universitet.

Grundandet av lokalföreningen vid Lunds universitet väckte viss uppmärksamhet i media, främst eftersom den lokala studenttidningen Lundagård rapporterade om tilldragelsen. Senare under året rapporterade SR om att intresset för konservatism vid Lunds universitet ökat, och intervjuade därvidlag föreningens förste ordförande Johannes Norrman, som sedermera blev förbundsstyrelseledamot år 2021.

Vid det här laget började det uppstå intressanta skillnader mellan förbundets centrum i Stockholm och dess mera avlägsna förgreningar i exempelvis Skåne. Något förenklat kan det sägas att ju längre en lokalförening befann sig från Stockholm, desto större blev dess lokala särprägel. Föreningen vid Lunds universitet utmärkte sig härvidlag genom en förkärlek till svensk nationalromantik i linje med dess konservativa föregångare Nationaldemokratiska Studentföreningen, men också genom ett särskilt aktivt granskningsarbete gentemot universitetet.

Uppsala hyste i sin tur innan lokalföreningens grundande ingen brist på konservativa societeter tack vare Föreningen Heimdals långa historia i staden. Tack vare Heimdals fick Konservativa Förbundet god hjälp på traven genom både medlemstillskott och lokaler, vilket mynnade ut i en paneldiskussion mellan de tre konservativa ungdomsförbundens presidium – en milstolpe i förbrödringen mellan de konservativa partierna. Under pandemin fokuserade styrelsen i Västra Götaland främst på att synas digitalt. Detta gav sig uttryck genom att föreningen arrangerade och producerade ett panelsamtal i Göteborg med samhällsdebattörerna Aron Flam, Anna-Karin Wyndhamn och Destiny Amin. Samtalet släpptes på YouTube och blev snabbt förbundets mest sedda video med över 20 000 visningar.

Våren 2020 engagerade sig medlemsföreningen vid Stockholms universitet i studentkårsvalet med kårpartiet Konservativa Partiet. Kampanjarbetet pågick under våren 2020 och partiet fick tre mandat i kårfullmäktige, och blev därmed nästan jämnstort med allianspartiernas gemensamma kårparti.

Talarkvällar och andra evenemang

I början av året fortsatte förbundet hålla talarkvällar på Copperfield's och hann bjuda in Hanif Bali, Henrik Jönsson och Mustafa Panshiri innan Covid-19 pandemin omöjliggjorde större talarkvällar. Bortsett från detta var antalet fysiska träffar under året begränsat, med enstaka medlemsträffar och en valvaka för det amerikanska presidentvalet som undantag, en valvaka som bevakades av SVT, Dagens Nyheter, Aftonbladet och Expressen. En dokumentär släpptes även av SVT innehållandes medlemmar i förbundet som förklarade sitt stöd för det republikanska partiet.

Regeringen förbjöd större folksamlingar, vilket satte stopp för de fysiska talarkvällarna och gjorde att förbundets aktiviteter i stället blev digitala. Talarkvällarna strömmades via förbundets Facebooksida och gästades av bland annat Tino Sanandaji, Ivar Arpi, Jessica Stegrud, Jörgen Warborn, Sara Skyttedal, Charlie Weimers och Mattias Karlsson med tusentals tittare. Förbundets första strukturerade bokklubb ägde även rum denna period.

Konservativ Debatt

2020 innebar en påtaglig förändring för förbundets interna debatt – den stora medlemstillströmningen skapade möjligheten att grunda en aktiv medlemstidning ägnad åt såväl dagspolitik som ideologi. Mot bakgrund av detta grundade därför förbundet den digitala medlemstidningen Konservativ Debatt, som snabbt kom att bli ett intellektuellt debattforum för konservatism, vilket varit efterlängtat bland förbundets medlemmar. Utöver denna viktiga uppgift var den även tänkt att fungera som en plantskola för den konservativa rörelsens i framtiden tonsättande skribenter. Tidningens första redaktör var Emmie Mikaelsson, som efterträddes av Johannes Norrman.

Förbundsordförandes slutord

Vid en överblick av denna skrift kan det göras talrika iakttagelser om konservatismens, förbundets samt västvärldens förändring och omvandling. Begreppet konservatism har gått från att främst associeras med kufiga farbröder, till att idag vara en av de mest inflytelserika rörelserna i det svenska samhället.

Denna resa, från paria till mainstream, började dock inte 2011. Den är långt äldre än så. Den svenska konservativa rörelsen har i decennier varit stympad – man har saknat mediala plattformar, partier, ekonomiska resurser och missbedömt tidsandan, vilket lett till en lång ökenvandring. Men under denna ökenvandring misströstade dåtidens konservativa aldrig. Tvärtom så kämpade de på, ofta i det tysta, i trygg förvisning om att en annan och bättre tid förr eller senare skulle nalkas.

Konservativa Förbundet är därmed avsevärt äldre än vad grundade-datumet vill antyda. Förbundet följer en historisk röd tråd genom tidigare organisationer, personer och idéer som förts vidare från den ena generationen konservativa till den andra. Dessa röda trådar kan spåras ända tillbaka till den konservativa statsministern Arvid Lindman, om inte längre.

Den röda tråden idéerna emellan har dock inte inneburit att idéerna stått oförändrade – tvärtom lade den ständiga idéutvecklingen grunden för rörelsens fortsatta existens och pånyttfödelse. 2000-talets nya fordon för politiskt arbete var dock vad som slutligen avslutade ökenvandringen.

Framväxten av internet och i synnerhet sociala medier innebar att konservativa gavs den plattform de annars förvägrades. Inte minst gjorde det politiskt arbete billigare och smidigare, där tidigare motsvarigheter var omöjliga för en resurssvag rörelse. Till skillnad från förut när mediernas informationsflöden var strukturerade uppifrån och ned, kunde den tidigare konsumenten av information nu bli en skapare. Gräsrotsrörelser som tidigare varit omöjliga att organisera av praktiska skäl kunde nu växa sig starka från den svenska folkmyllan.

Det är också i denna jord som fröet till Konservativa Förbundet planterades – livliga diskussioner på internetforum till följd av intellektuellt konservativa artiklar, ofta publicerade på wordpress-blogger. De digitala verktygens betydelse för organiseringen av en konservativ rörelse kan inte underskattas, i många avseenden har det inneburit att rörelsen varit mer avantgarde än konkurrenterna, samtidigt som den generella internetkulturen färgat av sig på internkulturen. Den pånyttfödda konservativa rörelsen är till skillnad från den tidigare en alltigenom modern rörelse.

Det var detta grundfundament, i kombination med en progressiv ideologi som löpt amok, som möjliggjorde både ett konservativt studentförbund och en

bredare konservativ rörelse. Det var enbart ett fåtal år sedan idag som begreppet "konservativ" var närmast arkaiskt, och något som de flesta ungdomar förknippade med konservburkar. De fåtal tillfällen ordet förekom i media var det ofta vid spekulation om ett konservativt block, varför det fick stå inom citationstecken.

År 2021 är situationen radikalt annorlunda, "konservativ" är inte längre det skällsordet en gång var, och det finns ett brett ekosystem för konservativ opinionsbildning, idéutveckling, aktivism och umgänge. Otaliga människor i den konservativa rörelsen har under större delen av sina liv arbetat för att vi ska komma till den situation vi befinner oss idag. Ett historiskt drömläge, där dagens medlemmar i Konservativa Förbundet kommer att bli framtidens makthavare.

Tacksamhet inför tidigare generationers trägna möda, och hopp om en bättre framtid. Mer än något annat utgör dessa två känslor, tacksamhet och hopp, grundval för konservatismen, och det är vår förhoppning att du som läst denna skrift känner dem lika starkt som oss. Konservativa Förbundets rötter är djupa, och dess stam kommer att fortsätta växa i kommande tider, vare sig de blir ljusa eller mörka, dystra eller muntra, dåliga eller goda.

De band som bundo oss samman,
skola trotsa tider och år.
På vakt för Sveriges framtid
det blåa lejonet står.